Tisztelt Címzettek!

Sajnos, Sóstó kalandpark ügyben újra (ki tudja, hányadszor) kénytelen vagyok megszólalni. A város polgármesterétől kaptam választ eddigi felvetéseimre (egyik TeSz-tagom „közbenjárása” miatt). Sajnálattal kell megállapítani, a két malomban őrlés to-vább folyik. Még szerencse, hogy a sóstói védett értékek nem tudnak a HÉSZ-ről (Helyi Építési Szabályzat), így még abban a hiszemben élhetnek, hogy érdemes a Sóstóra jönni-ük, ott élni. Annak ellenére, hogy a leveleimben is már említett 2002. évi helyi védettség-ről szóló (ma is érvényben lévő) rendelet természetvédelmi területté nyilvánította a Sóstó tavi részét és környezetét (a Homokbánya rész pedig már korábbról országos védettsé-gű), a HÉSZ szerint védett közpark (ami így jogi csűrés-csavarás, fából vaskarika).

A polgármester korábbi nyilatkozata szerint szívügye a Sóstó, elkötelezett a tórész valóban tóvá (kotrás) tételében. Ha a tórésztől 50-100 méterre megvalósul a Kaland-park, felejtsük el a kotrást, hagyjuk, ahogy van. Ugyanis fölösleges százmilliókat költeni olyan tó létrehozására, amelytől karnyújtásnyira egy naponta egész napos zajos üzem fog működni. Majd úszkál néhány, az ember által etetett hattyú, tőkésréce, odébb szár-csák, de az, amelyet a Velencei-tó felmutat, csak háborítatlan körülmények mellett lé-tezhet. Jelen helyzet szerint ugyanis, ha van elég víz a tóban, csaknem a teljes velence-tavi élet megtalálható itt is. Ha meglenne a kotrás, a kikotort anyagból sziget(ek), min-den velence-tavi érték (fokozottan védett is) itt költhetne is (de a zajos kalandpark mel-lett nem fog!). Hogy’ lehet egy ilyen természeti értéket kockára tenni kalandpark miatt?

Úgy tűnik, a város előjárói számára nem fontos az a természeti érték, ami lehetne, és ami eredetileg a Sóstó, mint tó védettségigényét előhozta. Ámítjuk egymást, hintjük a port egymás szemébe, miközben tudjuk, a kalandpark a gyereknek szórakozás, a szülő-nek kiadás, az üzemeltetőnek bevétel. Ez utóbbira megy ki a ”játék”. Áltatjuk egymást, hogy a kalandpark felhívja a gyerek figyelmét a Sóstó értékeire. (Holott tudjuk, ha a szülő szól a gyereknek, hagyd a számítógépet, menjünk a Sóstóra, nem a kosborra, meg a gyurgyalagra fog asszociálni, hanem a Kalandparkra). A Sóstó természeti értékeit egyébként kalandpark nélkül is lehetne propagálni megfelelő (pl. idegenforgalmi) kiad-ványokkal (mennyivel olcsóbb is lenne egy ilyen reklám, mint a kalandpark). Érdemes volna az „illetékeseknek” belekukkantani a 300 oldalas Sóstó könyvbe is. Volt fehérvári diák, ma akadémikus ajánlja a könyvet (szól természeti értékekről, kalandparkról nem). Lehetne belőle okulni, hogyan kell közelíteni természetvédelmi témákhoz, miért fontos minden kis természetvédelmi terület körömszakadtáig való védelme az ember élhető jö-vője szempontjából. De mondjunk egyetlen érvet is arra, hogy a kalandpark miért fon-tos a jövőre nézve! Én nem tudok ilyenről! De ha már mégis valamiért fontos (ám le-gyen!!), azt miért természetvédelmi területre kell telepíteni (amikor erre a város számos más területe alkalmasabb lenne, ahol nem zavarna természeti értékeket). Ha erre (kábí-tás és porhintés nélkül!!!) tud valaki érdemi (!!!) érvet felhozni, meghajlok előtte.

Ami pedig a puffer zóna kérdését illeti, hiába hivatkozik a városvezetés arra, hogy máshol is van védett terület, amelyen található kalandpark. Lehet, nem tudok ilyet, de nem érdekes. Ugyanis a természetvédelmi területeket általában természet közeli viszo-nyok veszik körül, van természetes puffer zónájuk. A város ma is dicsekszik azzal, hogy a Sóstó olyan egyedi természet közeli terület, amelyet körbenőtt a város, és mégis milyen sok rajta a természeti érték. Az ilyen témával foglalkozó ökológusok kételkednek abban, hogy ezen viszonyok mellet huzamosan megőrizhetők az értékek. Fehérvár bebizonyít-hatná, hogy gondos odafigyeléssel, a terület minden „rezdülésének”, életfolyamatainak követésével, a káros behatások csökkentésével (például az inváziós fajok kordában tar-tásával, a helyi mikroklíma lehetséges fenntartásával, vagyis puffer területek fejlesztésé-vel) igenis fenn tudja tartani az értékek számára az életfeltételeket. Ez lenne az igazi feladat, nem a kalandpark. Ha ezt nem értik meg az illetékesek, nincs több mondaniva-lóm. Süketek párbeszédébe nem kívánok belemenni.

Üdvözlettel, Dr. Banizs Károly.